

บทความวิชาการ (Academic article)

กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์กับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ Synectics Learning Management Process and Creative Writing

พานิดา เชนหอม^{1*} ปาริชาติ ประเสริฐสังข์² สมร ทวีบุญ³ และ พรชัย ผาดไธสง⁴

Panida chenghom^{1*}, Parichart Prasertsang², Samorn Taweetoon³ and Pornchai Padthaisong⁴

วันที่รับบทความ (Received)

31 กรกฎาคม 2565

วันที่ได้รับบทความฉบับแก้ไข (Revised)

5 พฤศจิกายน 2565

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted)

18 พฤศจิกายน 2565

บทคัดย่อ

กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เป็นกระบวนการของการสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่สามารถต่อยอดสู่การเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี เพราะกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์เป็นการนำการอุปมาหลายประเภทมาใช้เพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งใช้การเปรียบเทียบ อุปมาสิ่งที่ไม่สัมพันธ์กันเป็นมุมมองใหม่ที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้ นอกจากนี้ยังเป็นแนวคิดในการสร้างความคุ้นเคยให้กับสิ่งที่ต่างกันและทำให้สิ่งที่ต่างกันมีบทบาทสำคัญต่อการแก้ไขปัญหา โดยในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นการฝึกให้ผู้เรียนเกิดความสามารถอย่างเป็นลำดับขั้น ซึ่งในขั้นที่ 1 อาจจะยังไม่เกิดความสามารถได้อย่างชัดเจน แต่เริ่มจากขั้นการเปรียบเทียบ จะก่อให้เกิดความสามารถในการใช้สำนวนภาษาที่ดี และสละสลวยขั้นการเปรียบเทียบกับตนเอง ก่อให้เกิดความสามารถในการเรียบเรียงถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดแปลกใหม่ผ่านการเขียนได้ ขั้นการหาคำที่มีความหมายขัดแย้งกัน ก่อให้เกิดความสามารถในการใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ผ่านจินตนาการและประสบการณ์ต่างๆ ขั้นการเปรียบเทียบทางตรงและอธิบายความหมาย ก่อให้เกิดความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารประสบการณ์ออกมาให้ผู้อ่านอ่านรับรู้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง และขั้นการนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งาน ก่อให้เกิดความสามารถในการเขียนร้อยเรียงแผ่กระจายความรู้รวมถึง

¹ครู โรงเรียนบ้านหนองคู ณ ตำบลเด่นราษฎร์ อำเภอนวนศรี จังหวัดร้อยเอ็ด

¹Teacher, Ban Nong Khun School, Tambon Denrach, Nong Hi District, Roi Et Provinces

²รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

²Associate Professor, Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Roi Et Rajabhat University

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

³Assistant Professor, Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Roi Et Rajabhat University

⁴อาจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

⁴Lecturer, Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Roi Et Rajabhat University

*Corresponding author email: panidachenghom@gmail.com

การเร้าความรู้สึกของผู้อ่านได้ อีกทั้งกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ก่อให้เกิดความแปลกใหม่ในการนำเสนอ ใช้ประสบการณ์ และจินตนาการของผู้เขียน โดยมีได้ลอกเลียนแบบใคร ดังขั้นตอนการเปรียบเทียบในขั้นที่ 2 และการเปรียบเทียบกับตนเองในขั้นที่ 3 ซึ่งสามารถส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการใช้สำนวนภาษาที่สละสลวย และการนำคำใหม่ที่ได้ไปสร้างสรรค์งานในขั้นที่ 6 เพื่อให้งานเขียนเป็นที่น่าสนใจและเกิดการเร้าความรู้สึกของผู้อ่านได้ จึงทำให้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์สอดคล้องสัมพันธ์กับการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ที่เน้นให้ผู้เรียนได้มาซึ่งสิ่งที่แปลกใหม่ มีจินตนาการ อันเกิดมาจากความคิดสร้างสรรค์ของตัวผู้เรียนเอง

คำสำคัญ : ซินเนคติกส์, การเขียนเชิงสร้างสรรค์, การจัดการเรียนรู้, ความคิดสร้างสรรค์

Abstract

Synergetics, a learning management process, creates creativity that can be developed into creative writing. This is because the synergetics learning management process uses many types of metaphors to create originality, using comparison parables of the unrelated. It is a new perspective that can be used to solve problems. It is also the idea of getting familiar with the differences and making the difference that plays an essential role in solving the problem. Each step of the learning management process trains students to develop their competence hierarchically. This is the first step that may not have any apparent ability, but starting from the comparison stage will create the ability to use excellent and refined language expressions. The self-comparison action causes the ability to arrange and convey feelings and new ideas through writing. Steps to find words with conflicting meanings It creates the ability to use creativity through imagination and experience. Steps for direct comparison and explaining meaning help the reader read fluently and correctly, which is part of using language to share experiences with the reader. Furthermore, the process of bringing new ideas to life creates work. This makes the ability to write and compose knowledge and stimulate the reader's feelings. The synergetics learning management process establishes a novelty in presentation. Use experience and the imagination of the author without imitating anyone. as the comparison in step 2 and the self-comparison in step 3 will create the ability to use excellent and refined language expressions and the introduction of new words to develop the work in the sixth step to make the writing enjoyable and stimulate the reader's feelings. So, the synergetics learning management process is similar to creative writing, focusing on how learners can use their creativity to learn something new and imaginative.

Keywords: Synergetics, Creative writing, Learning Management, Creativity

บทนำ

ภาษาเป็นมรดกล้ำค่าทางวัฒนธรรมที่ทุกคนภาคภูมิใจ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร ช่วยสร้างความเข้าใจและความรู้สึกที่ดีต่อกันระหว่างคนในชาติ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติไทย มีความสำคัญทางด้านการถ่ายทอดวัฒนธรรม ด้านการศึกษาเล่าเรียน ด้านการติดต่อสื่อสาร และด้านการปกครอง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 หน้า 6) รวมถึงเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของคนในชาติ อีกทั้งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) ได้กำหนดสาระการเรียนรู้โดยแบ่งออกเป็น 8 กลุ่มสาระ และกลุ่มสาระภาษาไทย โดยเฉพาะในสาระที่ 1 การอ่าน และสาระที่ 2 การเขียน ซึ่งถือได้ว่าเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง ดังนั้น จึงต้องมีการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะจนสามารถนำไปต่อยอดได้ เพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่นักเรียนต้องใช้ตั้งแต่ระดับประถมไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัย หรือตลอดชีวิตก็ได้

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ คือ การเขียนซึ่งมีลักษณะของการริเริ่ม โดยที่ผู้เขียนจะต้องใช้จินตนาการและประสบการณ์ของตนเองเชื่อมโยงความคิดในการเขียน (อัจฉรา ชิวพันธ์, 2552 หน้า 3) สอดคล้องกับ พรเพ็ญ ปลีกกล้า (2557 หน้า 15-16) ได้สรุปความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่า หมายถึง การแต่งเรื่องตามความคิด ตามจินตนาการของตนเองที่แปลกใหม่ไม่เหมือนใคร เป็นภาษาที่สละสลวยทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดทางอารมณ์ ซึ่งเกิดจากองค์ประกอบและกระบวนการทางความคิดสร้างสรรค์ การเขียนเชิงสร้างสรรค์จึงเป็นทักษะที่ต้องได้รับการฝึกฝนเพื่อให้ได้งานเขียนที่มีคุณภาพอย่างสร้างสรรค์ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรกำหนด ซึ่งในที่นี้จะเน้นเพียงการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในระดับประถมศึกษาเท่านั้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งส่วนใหญ่ใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลองและกึ่งทดลองในการศึกษา โดยเป็นการทดลองใช้ขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอน และสื่อการสอนที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียน ทั้งนี้ยังพบว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ (Synectics learning management process) สามารถส่งเสริมการเขียนได้ และมากกว่านั้นซินเนคติกส์ยังสามารถส่งเสริมความสามารถในการคิดอย่างสร้างสรรค์ได้ดี เพราะเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีความน่าสนใจและสามารถที่จะกระตุ้นให้นักเรียนได้คิด ได้สร้างจินตนาการเกิดเป็นความคิดสร้างสรรค์ขึ้นมาได้ กระบวนการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนและการคิดร่วมกันเป็นกลุ่ม จัดกระบวนการเรียนรู้ตามลำดับขั้นที่กำหนดไว้ โดยอาศัยกระบวนการเปรียบเทียบ จึงสามารถเพิ่มความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนแต่ละคนและของกลุ่มได้ เพื่อเป็นการให้ผู้เรียนได้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างผลงานที่แปลกใหม่เป็นการคิดที่อิสระในหลายๆ วิธีการ และฝึกความกล้าในการแสดงออก การแสดงความคิดเห็นที่ไม่เหมือนผู้อื่น (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2551 หน้า 113)

จากประเด็นดังกล่าว พบว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ มีขั้นตอนและกระบวนการที่เหมาะสม ที่จะนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้ ผู้เขียนจึงทำการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องย้อนหลัง 10 ปี ซึ่งได้สังเคราะห์งานวิจัยจำนวน 20 เรื่อง จากการเผยแพร่ในฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ Thai LIS Digital Collection ผ่านการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ปรากฏพบงานวิจัย

ที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ปี 2555 – 2565 เพื่อศึกษาทิศทาง วิธีการสอน ที่ใช้ในการพัฒนาทักษะและกระบวนการสอน เพิ่มความน่าสนใจในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีที่สุดในบรรยากาศของการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม พร้อมทั้งมีข้อความให้ชวนคิดตลอดกิจกรรมการเรียนรู้ ในส่วนของแนวโน้มการวิจัยทางหลักสูตร จากการค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องแสดงให้เห็นว่าจะเป็นไปได้ใน 2 ทิศทาง ได้แก่ การวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตร และการวิจัยเพื่อพัฒนาการสอน ทั้งนี้ การวิจัยเพื่อพัฒนาการสอน เป็นกระบวนการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ความจริงทางด้านหลักสูตรและการสอนอย่างเป็นลำดับขั้นตอน เพื่อนำไปสู่การค้นพบองค์ความรู้ใหม่ๆ ที่มีความน่าเชื่อถือ และสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ไปสู่การนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริงในทางปฏิบัติ ก่อให้เกิดการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านหลักสูตรและการสอนให้มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งก่อให้เกิดการสอนที่มีคุณภาพและสอดคล้องเหมาะสมกับศักยภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น และการวิจัยเพื่อพัฒนาการสอน ยังจำเป็นต้องศึกษาการใช้กระบวนการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในหลายๆ ด้าน ซึ่งกระบวนการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์นั้นก็ถือได้ว่าเป็นหนึ่งในกระบวนการสอนที่มีความหลากหลาย เพราะนอกจากจะช่วยส่งเสริมความคิดที่แปลกใหม่ สร้างสรรค์ และน่าสนใจได้ดีแล้ว ยังสามารถต่อยอดพัฒนาสู่การเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ดีอีกด้วย

แนวคิดของกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ (Synectics)

กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ (Synectics) นี้ เป็นกระบวนการที่จอยส์และเวล (Joyce and Weil, 1996 : 239-253) พัฒนาขึ้นมาจากแนวคิดของกอร์ดอน (Gordon, 1961) ที่กล่าวว่า บุคคลทั่วไปมักยึดติดกับวิธีคิดแก้ปัญหาแบบเดิมๆ ของตน โดยไม่ค่อยคำนึงถึงความคิดของคนอื่น ทำให้การคิดของตนคับแคบและไม่สร้างสรรค์ บุคคลจะเกิดความคิดเห็นที่สร้างสรรค์แตกต่างไปจากเดิมได้ หากมีโอกาสดำลองคิดแก้ปัญหาด้วยวิธีการที่ไม่เคยคิดมาก่อน หรือคิดโดยสมมติตัวเองเป็นคนอื่น และถ้ายังให้บุคคลจากหลายกลุ่มประสบการณ์มาช่วยกันแก้ปัญหา ก็จะได้วิธีการที่หลากหลายขึ้น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ มีบทบาทในการเป็นตัวช่วยไม่เพียงเฉพาะกระตุ้นความคิดเท่านั้น แต่ยังนำการอุปมาหลายประเภทมาใช้เพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งการใช้การเปรียบเทียบ อุปมาสิ่งที่ไม่สัมพันธ์กัน เป็นมุมมองใหม่ที่นำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาได้ นอกจากนี้ยังเป็นแนวคิดในการสร้างความคุ้นเคยให้กับสิ่งที่ต่างกันและทำให้สิ่งที่ต่างกันมีบทบาทสำคัญต่อการแก้ไขปัญหา สามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

1. การอุปมาอุปไมยโดยอิงตัวเอง (Personal Analogy) เป็นการที่บุคคลจินตนาการว่าตนเองเป็นวัตถุที่ตนกำลังทำงานอยู่ โดย Gordon (1961) เชื่อว่าองค์ประกอบสำคัญของการอุปมาอุปไมยโดยอิงตัวเองคือ ความเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น
2. การอุปมาอุปไมยโดยตรง (Direct Analogy) หรือการยกตัวอย่าง เป็นกลไกพื้นฐานเมื่อบุคคลพยายามที่มองปัญหาในบริบทใหม่ๆ ซึ่งการอุปมาอุปไมยโดยตรงจะมีความชัดเจนและจำเพาะเจาะจง และทำให้ได้ผลลัพธ์ทันทีและสามารถดำเนินการซ้ำได้
3. การอุปมาอุปไมยโดยอิงบัญญัติหรือสัญลักษณ์ (Symbolic Analogy) เป็นรูปแบบของการอุปมา อุปไมยที่ใช้ภาพเชิงวัตถุและไม่เกี่ยวกับบุคคลในการบรรยายปัญหา คือใช้โน้ตทัศน์ของ "วิธีการ" โดย เปลี่ยนการใช้

สมการแทนด้วยการเขียนภาพประกอบทางความคิด และการใช้มนทัศน์ของ "คุณสมบัติ" ที่มีความหลากหลาย ฉะนั้นการมีความรู้หรือมีประสบการณ์ในหลายสาขาอาชีพที่แตกต่างกันทำให้ผู้แก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์มีโอกาสได้ใช้วิธีการ แก้ปัญหาโดยการอุปมาอุปมัยเชิงบัญญัติได้หลายรูปแบบ แน่นอนว่าจะได้ผลลัพธ์ของปัญหาต่างจากที่คุ้นเคยหรือทำปัญหาที่คุ้นเคยให้แปลกได้มากยิ่งขึ้น

4. การอุปมาอุปมัยโดยอิงการเพ้อฝัน (Fantasy Analogy) เป็นการอุปมาอุปมัยที่กล่าวว่าผลงานเชิงสร้างสรรค์เป็นตัวแทนของการเติมเต็มความปรารถนา ซึ่งรูปแบบการอุปมาอุปมัยลักษณะนี้จะมีประสิทธิภาพอย่างมากถ้าใช้ในกระบวนการคิดช่วงต้นสำหรับการสร้างความคุ้นเคยจากสิ่งแปลกใหม่ โดยผู้แก้ปัญหากำหนดปัญหา ด้วยแรงปรารถนาอย่างใดก็ได้อันปลอดจากเหตุผล หรือกฎเกณฑ์ใด ที่เคยประพฤติปฏิบัติมา ซึ่งจะเป็นตัวเชื่อมที่ตีระหว่างปัญหาที่เกิดขึ้นกับแนวทางการแก้ปัญหา

ขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ (Synectics)

กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย อาศัยแนวคิดในการสร้างความคุ้นเคยให้กับสิ่งที่ต่างกันและทำให้สิ่งที่ต่างกันมีบทบาทสำคัญต่อการแก้ไขปัญหา อันได้แก่ การอุปมาอุปมัยโดยอิงตัวเอง การอุปมาอุปมัยโดยตรง การอุปมาอุปมัยโดยอิงบัญญัติหรือสัญลักษณ์ และการอุปมาอุปมัยโดยอิงการเพ้อฝัน ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางวิเคราะห์ขั้นตอนสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์

ขั้นตอนสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ (Synectics)						
Gordon (1961)	Joyce & Weil (1996, pp. 217-239)	สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2545)	ทิศนา ชมรมณี (2547)	ศศศร เดชะกุล (2553)	ฟิลิปส์ ฌอน บัวกนก และไพศาล สุวรรณน้อย (2554)	สรุปขั้นตอน การสอนแบบ ซินเนคติกส์ (Synectics)
ชั้นนำ ผู้สอนให้ ผู้เรียนทำงาน ต่างๆ ที่ ต้องการให้ ผู้เรียนทำ เช่น ให้เขียน บรรยาย เล่า ทำ แสดง วาด ภาพ สร้าง ปั้น เป็นต้น ผู้เรียนทำงาน นั้นๆตามปกติ ที่เคยทำเสร็จ แล้วให้เก็บ ผลงานไว้ก่อน	บรรยาย สถานการณ์ ขั้นนี้ผู้สอนให้ ผู้เรียน บรรยาย สถานการณ์ หรือหัวข้อ ตามที่ผู้เรียน มองเห็น	ขั้นบรรยาย สถานการณ์ ปัจจุบัน ให้ผู้เรียน บรรยาย สถานการณ์ ปัจจุบันหรือ หัวข้อบทเรียน ที่ผู้เรียน มองเห็น เช่น สภาพเขา หัวโล้นไฟไหม้ ป่า สิ่งสาธาสัตว์ แตกตื่น	ชั้นนำ ผู้สอนให้ ผู้เรียนทำงาน ต่างๆ ที่ ต้องการให้ ผู้เรียนทำ เช่น ให้เขียน บรรยายเล่า ทำ แสดง วาด ภาพ สร้าง ปั้น เป็นต้น ผู้เรียน ทำงานนั้นๆ ตามปกติที่เคย ทำเสร็จแล้วให้ เก็บผลงานไว้ ก่อน	บรรยาย สถานการณ์ ขั้นนี้ครูให้ ผู้เรียนบรรยาย สถานการณ์ หรือหัวข้อ ตามที่นักเรียน มองเห็น	หลักการ เนื้อหา (Content) เป็นกิจกรรม รับเนื้อหา ข้อมูลความรู้ และแนวทาง เปรียบเทียบ	ขั้นที่ 1 บรรยาย/ นำสถานการณ์ เป็นขั้นที่ผู้สอน บรรยายเพื่อนำ สถานการณ์ หรือเล่าเนื้อหา เพื่อเกริ่นนำเข้าสู่ การเรียนรู้หรือ การเขียนเรื่อง ซึ่งให้ผู้เรียน ทำงาน เช่น ให้ เขียนเรื่องตาม หัวข้อที่กำหนด เสร็จแล้วให้เก็บ ผลงานไว้ก่อน
การสร้าง อุปมาแบบ ตรงหรือ เปรียบเทียบ แบบตรง ผู้สอนเสนอคำ คู่ให้ผู้เรียน เปรียบเทียบ ความเหมือน และความต่าง เช่น ลูกบอล กับมะนาว เหมือนหรือ ต่างกันอย่างไร	การ เปรียบเทียบ ตรง ขั้นนี้ผู้เรียน เปรียบเทียบ ทางตรง แล้ว เลือกอันที่ดี ที่สุดมาอธิบาย ให้กว้างขึ้น	ขั้น เปรียบเทียบ ทางตรง ให้ผู้เรียน เปรียบเทียบ ทางตรงกับสิ่ง อื่นๆ แล้ว เลือกอันที่ดี ที่สุดมาอธิบาย ให้กว้างขวาง ขึ้น เช่น ให้ ผู้เรียน เปรียบเทียบ ว่าสิ่งใด	การสร้าง อุปมาแบบ ตรงหรือ เปรียบเทียบ แบบตรง ผู้สอนเสนอคำ คู่ให้ผู้เรียน เปรียบเทียบ ความเหมือน และความ แตกต่าง เช่น ลูกบอลกับ มะนาว เหมือนหรือ	การ เปรียบเทียบ ตรง ขั้นนี้นักเรียน เปรียบเทียบ ทางตรง แล้ว เลือกอันที่ดี ที่สุดมาอธิบาย ให้กว้างขวาง ขึ้น	การ เปรียบเทียบ (Analogy) เป็นกิจกรรม การฝึก เปรียบเทียบ เพื่อทำความเข้าใจ เนื้อหาใน มุมมองต่างๆ ตรวจตรา (Prove) เป็นกิจกรรม การวิเคราะห์ เปรียบเทียบ	ขั้นที่ 2 การ เปรียบเทียบ (Direct Analogy) เป็นขั้นที่ผู้สอน จะเสนอคำคู่ เพื่อให้ผู้เรียน เปรียบเทียบ ทางตรงทั้งความ เหมือนและ ความต่างของคำ หรือสิ่งที่ ยกตัวอย่าง โดย

ขั้นตอนสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ (Synectics)

Gordon (1961)	Joyce & Weil (1996, pp. 217-239)	สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2545)	ทิศนา ชมรมณี (2547)	ศศธร เดชะกุล (2553)	ฟิลิปส์ ฌอน บัวนก และไพศาล สุวรรณน้อย (2554)	สรุปขั้นตอน การสอนแบบ ซินเนคติกส์ (Synectics)
คำคู่ที่ผู้สอน เลือกมา ควร ให้มีลักษณะที่ สัมพันธ์กับ เนื้อหาหรือ งานที่ให้ ผู้เรียนทำใน ขั้นที่ 1 ผู้สอน เสนอคำคู่ให้ ผู้เรียน เปรียบเทียบ หลายๆ คู่และ จดคำตอบของ ผู้เรียนไว้บน กระดาน		สามารถ ทำลายได้ เหมือนกัน น้ำป่า-ความ โกรธ ทำลาย ทุกอย่างที่ ขวางหน้า	ต่างกันอย่างไร คำคู่ที่ผู้สอน เลือกมาควรให้ มีลักษณะที่ สัมพันธ์กับ เนื้อหาหรือ งานที่ให้ ผู้เรียนทำใน ขั้นที่ 1 ผู้สอน เสนอคำคู่ให้ ผู้เรียน เปรียบเทียบ หลายๆ คู่ และจดคำตอบ ของผู้เรียนไว้ บนกระดาน		และเชื่อมโยง ความเป็นไปได้ และไม่ได้ ปัญหา (Unfamiliar Task) เป็นกิจกรรม การกำหนด ประเด็นข้อ ปัญหาหลัก วัตถุประสงค์ ของปัญหา คำตอบที่ ต้องการจาก การคิด สร้างสรรค์ เห็นพ้อง ต้องกัน (Coincident) เป็นกิจกรรม เปรียบเทียบ ตรง (Direct Analogy) เทียบเคียงกับ ปัญหา บันทึกลง ทุกความคิด ของสมาชิก กลุ่มร่วมกัน เลือกการ เปรียบเทียบที่ ดีที่สุดเพียง คำตอบเดียว	วิเคราะห์ เปรียบเทียบ และเชื่อมโยง ความเป็นไปได้ และไม่ได้ ซึ่งคำ ควรให้มีลักษณะ ที่สัมพันธ์กับ เนื้อหาหรืองาน ที่ให้ผู้เรียนทำใน ขั้นที่ 1 และ เลือกคู่ที่ดีที่สุด เช่น นก กับ ไก่ แมลงปอ กับ เฮลิคอปเตอร์ เป็นต้น

ขั้นตอนสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ (Synectics)						
Gordon (1961)	Joyce & Weil (1996, pp. 217-239)	สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2545)	ทีศนา ชมมณี (2547)	ศศกร เดชะกุล (2553)	พิสิทธ์ ฌอน บัวนก และไพศาล สุวรรณน้อย (2554)	สรุปขั้นตอน การสอนแบบ ซินเนคติกส์ (Synectics)
ขั้นสร้าง อุปมาบุคคล หรือ เปรียบเทียบ บุคคลกับ สิ่งของ ผู้สอนให้ ผู้เรียนสมมติ ตนเองเป็นสิ่ง ใดสิ่งหนึ่ง และแสดง ความรู้สึก ออกมา เช่น ถ้า เปรียบเทียบ ผู้เรียนเป็น เครื่องซักผ้า จะรู้สึกอย่างไร ผู้สอนบันทึก คำตอบของ ผู้เรียนไว้บน กระดาน	การ เปรียบเทียบ กับตนเอง ขั้นนี้ผู้เรียน เปรียบเทียบ สิ่งที่เลือกใน ขั้นที่ 2 กับ ตนเอง	ขั้น เปรียบเทียบ กับตนเอง ให้ผู้เรียน สมมติตนเอง เป็นสิ่งที่เลือก ในขั้นที่ 2 แล้วบรรยาย ความรู้สึกเมื่อ ต้องเป็นสิ่งนั้น	การสร้าง อุปมาบุคคล หรือ เปรียบเทียบ บุคคลกับ สิ่งของ ผู้สอนให้ ผู้เรียนสมมติ ตัวเองเป็นสิ่ง ใดสิ่งหนึ่ง และ แสดง ความรู้สึก ออกมา เช่น ถ้า เปรียบเทียบ ผู้เรียนเป็น เครื่องซักผ้า จะรู้สึกอย่างไร ผู้สอนจด คำตอบของ ผู้เรียนไว้บน กระดาน	การ เปรียบเทียบ กับตนเอง ขั้นนี้ผู้เรียน เปรียบเทียบสิ่ง ที่เลือกในขั้นที่ 2 กับตนเอง	ความรู้สึก (His/Her Feeling) เป็นการ อุปมาอุปไมย ด้วยความรู้สึก ส่วนตัว (Personal Analogy) โดย ใช้ความรู้สึก ส่วนตัวกับข้อ เปรียบเทียบที่ ได้จากการ อุปมาอุปไมย ตรงร่วมกัน เลือกการ เปรียบเทียบที่ ดีที่สุด	ขั้นที่ 3 การ เปรียบเทียบกับ ตนเอง (Personal Analogy) เป็นขั้นที่ผู้เรียน จะเปรียบเทียบ หรือสมมติ ตนเองเป็นสิ่งใด สิ่งหนึ่งที่เลือก ในขั้นที่ 2 และ แสดงความรู้สึก ออกมา เช่น หากเป็นนกที่ กำลังบินอยู่บน ท้องฟ้าจะมี ความรู้สึก อย่างไร
ขั้นการสร้าง อุปมาคำ ขัดแย้ง ผู้สอนให้ ผู้เรียนนำคำ หรือวลีที่ได้ จากการ เปรียบเทียบ	การหาคำที่มีความหมาย ขัดแย้งกัน จากการ บรรยายในขั้น ที่ 2 และ ขั้นที่ 3	ขั้นการหาคำ คู่ขัดแย้ง ให้นักเรียน เลือกคำที่มีความหมาย ขัดแย้งกันจาก ขั้นที่ 2 และ	การสร้าง อุปมาคำ ขัดแย้ง ผู้สอนให้ ผู้เรียนนำคำ หรือวลีที่ได้ จากการ เปรียบเทียบ	การหาคำที่มีความหมาย ขัดแย้งกัน จากการ บรรยายในขั้น ที่ 2 และขั้นที่ 3	เปรียบเทียบ ตรงข้าม (Indirect) เป็นกิจกรรม การ เปรียบเทียบ แบบคู่คำ ขัดแย้ง	ขั้นที่ 4 การหาคำที่มีความหมาย ขัดแย้งกัน (Compressed Conflict) เป็นขั้นที่ผู้เรียน หาคำหรือวลีซึ่ง

ขั้นตอนสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ (Synectics)

Gordon (1961)	Joyce & Weil (1996, pp. 217-239)	สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2545)	ทิตนา ชมมณี (2547)	ศศธร เดชะกุล (2553)	พิสิทธ์ ฌอน บัวนก และไพศาล สุวรรณน้อย (2554)	สรุปขั้นตอน การสอนแบบ ซินเนคติกส์ (Synectics)
ในขั้นที่ 2 และ 3 มา ประกอบกัน เป็นคำใหม่ที่มี ความหมาย ขัดแย้งกันใน ตนเอง เช่น ไฟเย็น น้ำผึ้ง ขม มัจจุราชี น้ำผึ้ง เชือด นึ่ม ๆ เป็นต้น	ผู้เรียนคิดหา คำที่มีความ หมาย ค้านกันมา หลาย ๆ คู่ แล้วเลือกคู่ที่ดี ที่สุด	ขั้นที่ 3 มา สร้างเป็นคำ ใหม่ที่มีความ หมาย ขัดแย้งกัน เช่น ไฟหนาว สวยเจ็บ	ในขั้นที่ 2 และ 3 มาประกอบ กันเป็นคำใหม่ ที่มีความหมาย ขัดแย้งกันใน ตัวเอง เช่น ไฟ เย็น น้ำผึ้งขม มัจจุราชี น้ำผึ้ง เชือด นึ่ม ๆ เป็นต้น	นักเรียนคิดหา คำที่มีความ หมาย ค้านกันมา หลาย ๆ คู่ แล้วเลือกคู่ที่ดี ที่สุด	(Compress Conflict) หา คำที่ตรงข้าม กับคำตอบที่ได้ จากขั้นที่ 3 แล้วจับกันเป็น คู่เลือกมาหนึ่ง คู่ที่ดีที่สุด	เป็นคำที่บอก คุณลักษณะที่ได้ จากการ เปรียบเทียบใน ขั้นที่ 2 และ 3 มาประกอบกัน เป็นคำใหม่ที่มี ความหมาย ขัดแย้งกัน แล้ว เลือกคู่ที่ดีที่สุด
ขั้นการ อธิบาย ความหมาย ของคำคู่ ขัดแย้ง ผู้สอนให้ ผู้เรียนช่วยกัน อธิบาย ความหมาย ของคำคู่ ขัดแย้งที่ได้	การ เปรียบเทียบ ทางตรง ขั้นนี้ผู้เรียนคิด หาการ เปรียบเทียบ ทางตรงโดยใช้ คำคู่ที่เลือกใน ขั้นที่ 4	ขั้นการ เปรียบเทียบ ทางตรง ให้นักเรียนนำ คำ ที่สร้าง ขึ้นมา เปรียบเทียบ ทางตรง แล้ว เลือกคำที่คิด ว่าเหมาะสม ที่สุดมา 1 อย่าง	การอธิบาย ความหมาย ของคำคู่ ขัดแย้ง ผู้สอนให้ ผู้เรียนช่วยกัน อธิบาย ความหมาย ของคำคู่ ขัดแย้งที่ได้	การ เปรียบเทียบ ทางตรง ขั้นนี้นักเรียน คิดหาการ เปรียบเทียบ ทางตรง โดยใช้ คำคู่ที่เลือกใน ขั้นที่ 4	เปรียบเทียบ แนวใหม่ (New Analogy) เป็นกิจกรรมที่ ใช้คู่คำขัดแย้ง ที่เลือกไว้มา เปรียบเทียบ ตรงอีกครั้ง เลือกการ เปรียบเทียบที่ ดีที่สุด	ขั้นที่ 5 การ เปรียบเทียบ ทางตรง และอธิบาย ความหมาย เป็นขั้นที่ผู้เรียน นำคำคู่ซึ่งเป็น คำใหม่จากขั้นที่ 4 มา เปรียบเทียบ ทางตรงและ ผู้เรียนช่วยกัน อธิบาย ความหมายของ คำใหม่
ขั้นการนำ ความคิดใหม่ มาสร้างสรรค์ งาน	ตรวจสอบ ปัญหา เริ่มแรกอีก ครั้ง	ขั้นตรวจสอบ ปัญหา เริ่มแรก ให้นักเรียน ย้อนกลับไป	การนำ ความคิดใหม่ มาสร้างสรรค์ งาน	ตรวจสอบ ปัญหาเริ่มแรก อีกครั้ง ขั้นนี้ผู้สอนให้ นักเรียนหัน	กลับสู่ต้นเหตุ (Original Reverse) เป็นกิจกรรม การย้อนกลับ	ขั้น 6 การนำความคิด ใหม่มา สร้างสรรค์งาน

ขั้นตอนสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ (Synectics)

Gordon (1961)	Joyce & Weil (1996, pp. 217-239)	สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2545)	ทิศนา ชมรมณี (2547)	ศศกร เดชะกุล (2553)	ฟิลิปส์ ฌอน บัวกนก และไพศาล สุวรรณน้อย (2554)	สรุปขั้นตอน การสอนแบบ ซินเนคติกส์ (Synectics)
ผู้สอนให้ ผู้เรียนนำงาน ที่ทำไว้เดิมใน ชั้นที่ 1 ออกมา ทบทวนใหม่ และลองเลือก นำความคิดที่ ได้มาใหม่จาก กิจกรรมชั้นที่ 5 มาใช้ในงาน ของตนทำให้ งานของตนมี ความคิด สร้างสรรค์ มากขึ้น ผู้เรียนจะเกิด ความคิดใหม่ ๆ และ สามารถนำ ความคิดใหม่ ๆ นั้น ไปใช้ใน งานของตน ทำให้งานของ ตนมีความ แปลกใหม่ น่าสนใจมาก ขึ้น นอกจากนั้น ผู้เรียนอาจเกิด ความตระหนัก	ชั้นนี้ผู้สอนให้ นักเรียนหันมา สำรวจปัญหา เริ่มแรกแล้วใช้ การ เปรียบเทียบ หรือ เปรียบเทียบ ขั้นสุดท้าย โดยใช้ ประสบการณ์ ทั้งหมดที่ได้ใช้ กระบวนการ ซินเนคติกส์ เข้าช่วย	สำรวจปัญหา เริ่มแรกโดยใช้ การ เปรียบเทียบ ประสบการณ์ ที่ได้จากการ ทำกิจกรรมชั้น ต่างๆ ของ ซินเนคติกส์ไป ปรับปรุง ผลงานให้ แปลกใหม่	ผู้สอนให้ ผู้เรียนนำงาน ที่ทำไว้เดิมใน ชั้นที่ 1 ออกมา ทบทวนใหม่ และลองเลือก นำความคิดที่ ได้มาใหม่จาก กิจกรรมชั้นที่ 5 มาใช้ในงาน ของตน ทำให้ งานของตนมี ความคิด สร้างสรรค์ มากขึ้น	กลับมาสำรวจ ปัญหาเริ่มแรก แล้วใช้การ เปรียบเทียบ ขั้นสุดท้ายโดย ใช้ ประสบการณ์ ทั้งหมดที่ได้ ทั้งหมัดที่ได้ กระบวนการ ซินเนคติกส์เข้า ช่วย	ไปสู่เงื่อนไข ปัญหาเริ่มต้นที่ ได้ระบุตอนเริ่ม เรียน นำ คำตอบสุดท้าย จากชั้นที่แปด มาเป็นแนว ทางการ แก้ปัญหาเพื่อ นำไปปฏิบัติ และสร้างสรรค์ ต่อไป	เป็นขั้นที่ผู้สอน ให้ผู้เรียนนำงาน เขียนที่ทำไว้เดิม ในชั้นที่ 1 ออกมาทบทวน ใหม่ และลอง เลือกนำ ความคิดที่ได้มา ใหม่จาก กิจกรรมชั้นที่ 5 มาใช้ในงาน เขียนของตน ทำ ให้งานเขียนมี ความคิด สร้างสรรค์มาก ขึ้น

ขั้นตอนสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ (Synectics)						
Gordon (1961)	Joyce & Weil (1996, pp. 217-239)	สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2545)	ทีศนา ชมมณี (2547)	ศศธร เดชะกุล (2553)	พิสิทธ์ ฌอน บัวนก และไพศาล สุวรรณน้อย (2554)	สรุปขั้นตอน การสอนแบบ ซินเนคติกส์ (Synectics)
ในคุณค่าของ การคิดและ ความคิดของ ผู้อื่นอีกด้วย						

จากตาราง ผู้เขียนวิเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแบบซินเนคติกส์ (Synectics) ได้เป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 บรรยาย/นำเสนอการณ

เป็นขั้นที่ผู้สอนบรรยายเพื่อนำสถานการณ์ หรือเล่านิทานเพื่อเกริ่นนำเข้าสู่การเรียนรู้หรือการเขียนเรื่อง ซึ่งให้ผู้เรียนทำงาน เช่น ให้เขียนเรื่องตามหัวข้อที่กำหนด เสร็จแล้วให้เก็บผลงานไว้ก่อน

ขั้นที่ 2 การเปรียบเทียบ

เป็นขั้นที่ผู้สอนจะเสนอคำคู่เพื่อให้ผู้เรียนเปรียบเทียบทางตรงทั้งความเหมือนและความต่างของคำหรือสิ่งที่ยกตัวอย่าง โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบและเชื่อมโยงความเป็นไปได้และไม่ได้ ซึ่งคำควรให้มีลักษณะที่สัมพันธ์กับเนื้อหาหรืองานที่ให้ผู้เรียนทำในขั้นที่ 1 และเลือกคู่ที่ดีที่สุด เช่น นก กับ ไก่ แมลงปอ กับ เฮลิคอปเตอร์ เป็นต้น

ขั้นที่ 3 การเปรียบเทียบกับตนเอง

เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะเปรียบเทียบหรือสมมติตนเองเป็นสิ่งที่ใดสิ่งหนึ่งที่เลือกในขั้นที่ 2 และแสดงความรู้สึกออกมา เช่น หากเป็นนกที่กำลังบินอยู่บนท้องฟ้าจะมีความรู้สึกอย่างไร

ขั้นที่ 4 การหาคำที่มีความหมายขัดแย้งกัน

เป็นขั้นที่ผู้เรียนหาคำหรือวลีซึ่งเป็นคำที่บอกคุณลักษณะที่ได้จากการเปรียบเทียบในขั้นที่ 2 และ 3 มาประกอบกันเป็นคำใหม่ที่มีความหมายขัดแย้งกัน แล้วเลือกคู่ที่ดีที่สุด

ขั้นที่ 5 การเปรียบเทียบทางตรงและอธิบายความหมาย

เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำคำคู่ซึ่งเป็นคำใหม่จากขั้นที่ 4 มาเปรียบเทียบทางตรงและผู้เรียนช่วยกันอธิบายความหมายของคำใหม่

ขั้นที่ 6 การนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งาน

เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนนำงานเขียนที่ทำไว้เดิมในขั้นที่ 1 ออกมาทบทวนใหม่ และลองเลือกนำความคิดที่ได้มาใหม่จากกิจกรรมขั้นที่ 5 มาใช้ในงานเขียนของตน ทำให้งานเขียนมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น

กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ (Synectics) เป็นขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องกันทั้ง 6 ขั้น โดยอาศัยแนวคิดในการสร้างความคุ้นเคยให้กับสิ่งที่ต่างกัน และใช้การเปรียบเทียบ เพื่อต่อยอดสู่การเกิดสิ่งใหม่ที่มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ยังสามารถใช้เป็นกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ได้หลากหลายวิชา เพราะนอกจากจะก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์แล้ว ยังก่อให้เกิดความแปลกใหม่ได้อีกด้วย เช่น การสร้างคำใหม่ เพื่อใช้ปรับปรุงให้งานเขียนมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น เป็นต้น

การเขียนเชิงสร้างสรรค์

ลักษณะของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ปราณี สุรสิทธิ์ (2549 หน้า 40) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการเขียนสร้างสรรค์ 3 ประการ ดังนี้

1. มีจินตนาการ ผู้เขียนต้องใช้จินตนาการหรือความคิดคำนึงเขียนให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการ คล้อยตามผู้เขียน โดยผู้เขียนจะต้องสร้างภาพให้แจ่มชัดในความรู้สึกก่อนเสมอ จากนั้น จึงจัดองค์ประกอบต่างๆ ของงานเขียนให้ครบถ้วนเป็นเรื่องราว

2. สำนวนภาษาดี ผู้เขียนต้องเลือกเฟ้นถ้อยคำนำมาเรียบเรียงให้ไพเราะสละสลวยและมีความหมายตามที่ผู้เขียนต้องการ

3. มีคุณค่าทางด้านจิตใจและสติปัญญา ผู้อ่านอ่านแล้วมีความรู้สึกที่จรรโลงความดีงามและ มองโลกในแง่ดี

กรรณิการ์ พวงเกษม (อ้างถึงใน พิสมัย ช่วงภักดี, 2554 หน้า 16) กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีดังนี้

1. มีจินตนาการหรือความคิดคำนึง ทำให้ผู้อ่านเกิดภาพในใจ

2. สำนวนภาษาดี สละสลวย มีท่วงทำนองในการเขียน

3. ให้คุณค่าทางจิตใจและสติปัญญา

พงษ์จันทร์ คล้ายสุบรรณ (อ้างถึงใน พิสมัย ช่วงภักดี, 2554 หน้า 16) กล่าวถึงลักษณะของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ สรุปได้ดังนี้

1. มีจินตนาการ ผู้เขียนต้องใช้จินตนาการหรือความคิดคำนึงให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการคล้อยตามผู้เขียน

2. สำนวนภาษาดี ผู้เขียนต้องเลือกสรรถ้อยคำมาเรียบเรียงให้เกิดความไพเราะ สละสลวย และมีความหมายตามที่ผู้เขียนต้องการ

3. มีคุณค่าทางจิตใจและสติปัญญา ผู้อ่านอ่านแล้วมีความคิด ความรู้สึกที่ดีและมองโลกในแง่ดี

กระทรวงศึกษาธิการ (อ้างถึงใน ขนนิ มั่นตะสูตร, 2564 หน้า 50) ได้กล่าวถึงลักษณะของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ไว้ดังนี้

1. ให้ความคิดที่แปลกใหม่ หมายถึง ความคิดที่ไม่ซ้ำแบบหรือไม่ได้ลอกเลียนผู้อื่นมา เป็นความคิดของตนหรือดัดแปลงมาอย่างแยบคายด้วยภูมิปัญญาของตน

2. ใช้ภาษาคมคาย กะทัดรัด ทั้งนี้จะต้องเป็นการใช้ภาษาที่ไม่ผิดแปลกไปจากระเบียบของภาษาซึ่งเป็นที่ยอมรับกัน

3. สามารถรับรู้สีกของผู้อ่าน อาจเป็นความขบขัน ความปิติยินดี ความพิศวง ความอ้าลยความซาบซึ้ง ฯลฯ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันได้

4. เป็นประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น ให้ข้อคิดเป็นคติในการดำรงชีวิต ชี้ให้เห็นคุณค่าและโทษ แนะนำให้คนรู้จักสังเกตพิจารณาสิ่งต่างๆ โดยแยกคาย ก่อให้เกิดจินตนาการในทางที่ติงามหรือให้ความเพลิดเพลินแก่จิตใจในลักษณะของนันทนาการ

จากลักษณะที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ จะต้องมึลักษณะแปลกใหม่ในการนำเสนอเป็นการเขียนจากข้อสังเกต ประสบการณ์ จินตนาการของผู้เขียน โดยมีได้ลอกเลียนแบบใคร ใช้สำนวนภาษาดี สละสลวย มีท่วงทำนองในการเขียน และให้สาระความรู้รวมถึงการเร้าความรู้สึกของผู้อ่าน

ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

สัมฤทธิ์ จิระประภัทร์ (2560 หน้า 10) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเขียนเรื่องตามจินตนาการ โดยมีองค์ประกอบครบถ้วน ได้แก่ ตั้งชื่อเรื่อง สอดคล้องกับเรื่องที่เขียน มีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ ลำดับเรื่องได้ดี ใช้ภาษาเหมาะสม สะกดถูกต้อง เรื่องที่เขียนมึใจความสมบูรณ์ เขียนได้ตามปริมาณที่กำหนดให้ เขียนเสร็จภายในเวลาที่กำหนด ทั้งเป็นงานเขียนที่ให้คุณค่าแก่ผู้อ่าน

สินธ์ ศรีพลพา (2557 หน้า 7) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถในการเขียนเรียบเรียงความรู้ ประสบการณ์ตลอดจนความรู้สึกนึกคิด และจินตนาการด้วยถ้อยคำที่สละสลวย มีแนวคิดแปลกใหม่ สนใจ เป็นตัวของตัวเองและมีคุณค่าในทางสร้างสรรค์

สมจิตร ศรีสุข (2550 หน้า 8) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ตามที่กำหนดไว้ในเกณฑ์การประเมิน ผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วยความคิดริเริ่ม การเชื่อมโยงความคิด เสนอเนื้อเรื่อง การใช้ภาษาและเนื้อหาสาระ

ศรีประภา ไชยานนท์ (2559 หน้า 5) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนโดยใช้ความรู้้าอาศัยประสบการณ์และจินตนาการ โดยถ่ายทอดอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ของผู้เขียนออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ในลักษณะที่เป็นสิ่งแปลกใหม่ แสดงให้เห็นลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล โดยแสดงให้เห็นความสามารถทางด้านความคิดคล่อง ความคิดริเริ่ม และความคิดยืดหยุ่น

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถในการเขียนเรียบเรียงเพื่อถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดริเริ่มแปลกใหม่ ผ่านจินตนาการและประสบการณ์ต่างๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว เพื่อสร้างสรรค์ออกมาเป็นงานเขียนที่มีความแปลกใหม่ทั้งรูปแบบ และเนื้อหาสาระ โดยไม่ลอกเลียนแบบผู้อื่น ซึ่งความสามารถนี้วัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งสามารถสรุปความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดการวิเคราะห์ของผู้เขียน ได้ดังนี้

1. ความสามารถในการใช้สำนวนภาษาที่ดี และสละสลวย หมายถึง การใช้ภาษาในการสื่อสารได้ตรงกับจุดประสงค์ และเรียบเรียงได้อย่างเหมาะสม และมีสำนวนไพเราะกลมกลืน

2. ความสามารถในการเรียบเรียงถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดแปลกใหม่ผ่านการเขียน หมายถึง การเรียงลำดับความคิดได้ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน ความสอดคล้องสัมพันธ์กันของเนื้อเรื่องกับภาพหรือชื่อเรื่อง และการถ่ายทอดความคิดที่แปลกใหม่

3. ความสามารถในการใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ผ่านจินตนาการและประสบการณ์ต่างๆ หมายถึง การมีความคิดแปลกใหม่ในเชิงบวก

4. ความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารประสบการณ์ออกมาให้ผู้อ่านรับรู้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง หมายถึง การใช้ถ้อยคำ สำนวนถูกต้องเหมาะสม ไม่ฟุ่มเฟือย และเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

5. ความสามารถในการเขียนร้อยเรียงแผ่สาระความรู้รวมถึงการเร้าความรู้สึกของผู้อ่านได้ หมายถึง นำเสนอเรื่องที่น่าสนใจและสอดแทรกคุณธรรมข้อคิดข้อปฏิบัติหรือคติสอนใจ

ในปัจจุบันการเขียนได้มีรูปแบบและมุมมองที่กว้างขึ้น มุมมองการเขียนในหมวดทักษะในศตวรรษที่ 21 กำลังเป็นที่น่าสนใจและควรให้ความสำคัญ นั่นคือ ทักษะการอ่านออกเขียนได้ (Literacy) หมายถึง ชุดความรู้และทักษะ รวมถึงความสามารถ (competency) ที่จะนำความรู้ ทักษะ ทศนคติ ค่านิยมเหล่านั้นไปใช้งานได้ ผ่านการอ่าน การเขียน และการใช้ตัวเลข ไม่ว่าจะเป็นการใช้มือเขียน การพิมพ์ หรือข้อความทางดิจิทัล และเป็นทักษะการอ่านออกเขียนได้ในบริบทที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยเพาะอย่างยิ่งในกลุ่มสาระภาษาไทยซึ่งได้ระบุถึงสิ่งที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ในด้านการเขียนไว้ ได้แก่ การเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารรูปแบบต่างๆ การเขียนเรียงความ ย่อความ เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนตามจินตนาการ เขียนวิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์ ดังนั้น การเขียนเชิงสร้างสรรค์จึงถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้และฝึกฝนจนเกิดเป็นความสามารถตามลักษณะที่กล่าวไว้

กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความสัมพันธ์และการสื่อสารที่ดีของผู้สอนกับผู้เรียน โดยบทบาทของครู คือ ต้องเป็นผู้คอยกระตุ้น และชี้แนะให้ผู้เรียนได้คิดตามในทุกขั้นตอนของการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแนวคิดที่หลากหลายเพื่อยอดสู่การสร้างสรรค์สิ่งใหม่ และในส่วนของบทบาทของผู้เรียน คือ ต้องเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นอยู่เสมอ กล้าคิด กล้าแสดงความคิดเห็น และพร้อมเรียนรู้สิ่งใหม่ตลอดเวลา

ตารางที่ 2 ตารางเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์กับการเขียน
เชิงสร้างสรรค์ในระดับประถมศึกษา

กระบวนการจัดการ เรียนรู้แบบซินเนคติกส์ (Synectics)	บทบาท		ความสามารถในการ เขียน เชิงสร้างสรรค์ (ความสามารถในการ เขียนเชิงสร้างสรรค์ตาม แนวความคิดวิเคราะห์ของ ผู้เขียน)
	ครู	นักเรียน	
ขั้นที่ 1 บรรยาย/นำ สถานการณ์ เป็นขั้นที่ผู้สอนบรรยาย เพื่อนำสถานการณ์ หรือเล่า นิทานเพื่อเกริ่นนำเข้าสู่การ เรียนหรือการเขียนเรื่องซึ่งให้ ผู้เรียนทำงาน เช่น ให้เขียน เรื่องตามหัวข้อที่กำหนด เสร็จ แล้วให้เก็บผลงานไว้ก่อน	ผู้สอนให้ผู้เรียนทำงานต่างๆ ที่ต้องการให้ผู้เรียนทำ เช่น ให้นักเรียนแต่ละคนแต่ง เรื่องตามจินตนาการเกี่ยวกับ ธรรมชาติ โดยให้นักเรียน กำหนดชื่อเรื่องเอง	ผู้เรียนทำงานนั้นๆ ให้ เสร็จแล้วให้เก็บผลงานไว้ ก่อน	-
ขั้นที่ 2 การเปรียบเทียบ (Direct Analogy) เป็นขั้นที่ผู้สอนจะเสนอคำ คู่เพื่อให้ผู้เรียนเปรียบเทียบ ทางตรงทั้งความเหมือนและ ความต่างของคำหรือสิ่งที่ ยกตัวอย่าง โดยวิเคราะห์ เปรียบเทียบและเชื่อมโยง ความเป็นไปได้และไม่ได้ ซึ่งคำ ควรให้มีลักษณะที่สัมพันธ์กับ เนื้อหาหรืองานที่ให้ผู้เรียนทำ ในขั้นที่ 1 และเลือกคู่ที่ดีที่สุด เช่น นก กับ ไก่ แมลงปอ กับ เฮลิคอปเตอร์ เป็นต้น	ผู้สอนเสนอคำคู่ให้ผู้เรียน เปรียบเทียบความเหมือน และความต่าง เช่น - นก กับ ไก่ - วัว กับ ควาย - สวนสัตว์ กับ ป่า - แมลงปอ กับ เฮลิคอปเตอร์ เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มหาคำ ที่มีลักษณะคล้ายกันแล้ว ร่วมกันเปรียบเทียบว่าคำแต่ ละคู่ มีความเหมือนหรือ ต่างกันอย่างไรบ้าง ครูเขียน คำตอบของนักเรียนไว้บน กระดาน โดยเขียนเฉพาะคำ แสดงคุณลักษณะ เช่น กว้าง แคบ ยาวน่ารัก กลม เป็นต้น	ผู้เรียนเปรียบเทียบ ทางตรงทั้งความเหมือน และความต่างของคำหรือ สิ่งที่ยกตัวอย่าง วิเคราะห์ เปรียบเทียบและเชื่อมโยง ความเป็นไปได้และไม่ได้ และเลือกคู่ที่ดีที่สุด	1. ใช้สำนวนภาษาที่ดี และ สละสลวย
ขั้นที่ 3 การเปรียบเทียบกับ ตนเอง (Personal Analogy)	ผู้สอนให้ผู้เรียนสมมติตนเอง เป็นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และแสดง ความรู้สึกออกมา เช่น ถ้า	ผู้เรียนเปรียบเทียบหรือ สมมติตนเองเป็นสิ่งใดสิ่ง	2. สามารถเรียบเรียงถ่ายทอด ความรู้สึก ความคิดแปลกใหม่ ผ่านการเขียนได้

กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ (Synectics)	บทบาท		ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดการวิเคราะห์ของผู้เขียน)
	ครู	นักเรียน	
เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะเปรียบเทียบหรือสมมติตนเองเป็นสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เลือกในขั้นที่ 2 และแสดงความรู้สึกออกมา เช่น หากเป็นนกที่กำลังบินอยู่บนท้องฟ้าจะมีความรู้สึกอย่างไร	นักเรียนเป็นนกที่บินอยู่บนท้องฟ้า นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร นักเรียนเห็น ได้อินเสียง หรือได้กลิ่นอะไรบ้าง ผู้สอนบันทึกคำตอบของผู้เรียนไว้บนกระดาน	หนึ่งที่เลือกในขั้นที่ 2 และแสดงความรู้สึกออกมา	
ขั้นที่ 4 การหาคำที่มีความหมายขัดแย้งกัน (Compressed Conflict) เป็นขั้นที่ผู้เรียนหาคำหรือวลีซึ่งเป็นคำที่บอกคุณลักษณะที่ได้จากการเปรียบเทียบในขั้นที่ 2 และ 3 มาประกอบกันเป็นคำใหม่ที่มีความหมายขัดแย้งกัน แล้วเลือกคู่ที่ดีที่สุด	ผู้สอนให้ผู้เรียนนำคำหรือวลีที่ได้จากการเปรียบเทียบในขั้นที่ 2 และ 3 มาประกอบกันเป็นคำใหม่ที่มีครูยกตัวอย่างให้นักเรียนดูบนกระดาน เช่น กว้างขวางแต่รู้สึกอึดอัด เป็นต้น	นักเรียนนำคำที่ได้จากขั้นที่ 2 และขั้นที่ 3 ที่ครูจดไว้บนกระดาน มารวมกันให้เป็นคำใหม่ที่มีความหมายขัดแย้งกันในตนเอง โดยใช้คำอื่นมาเชื่อมได้	3. ใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ผ่านจินตนาการและประสบการณ์ต่างๆ ได้
ขั้นที่ 5 การเปรียบเทียบทางตรงและอธิบายความหมาย เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำคำคู่ซึ่งเป็นคำใหม่จากขั้นที่ 4 มาเปรียบเทียบทางตรงและ ผู้เรียนช่วยกันอธิบายความหมายของคำใหม่	ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนช่วยกันอธิบายความหมายของคำคู่ขัดแย้งที่ได้ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ใช้คู่คำขัดแย้งที่เลือกไว้มาเปรียบเทียบตรงอีกครั้ง แล้วเลือกการเปรียบเทียบที่ดีที่สุด	ผู้เรียนคิดหาการเปรียบเทียบทางตรง โดยใช้คำคู่ที่เลือกในขั้นที่ 4 ซึ่งนักเรียนแต่ละกลุ่มนำคำที่ได้มาเปรียบเทียบกับสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่บ่อยๆ	4. ใช้ภาษาในการสื่อสารประสบการณ์ออกมาให้ผู้อ่านรับรู้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง

กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ (Synectics)	บทบาท		ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดการวิเคราะห์ของผู้เขียน)
	ครู	นักเรียน	
ขั้นที่ 6 การนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งาน เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนนำงานเขียนที่ทำไว้เดิมในขั้นที่ 1 ออกมาทบทวนใหม่ และลองเลือกนำความคิดที่ได้มาใหม่จากกิจกรรมขั้นที่ 5 มาใช้ในงานเขียนของตน ทำให้งานเขียนมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น	ผู้สอนให้ผู้เรียนนำงานที่ทำไว้เดิมในขั้นที่ 1 ออกมาทบทวนใหม่ และลองเลือกนำความคิดที่ได้มาใหม่จากกิจกรรมขั้นที่ 5 มาใช้ในงานของตน ทำให้งานของตนมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น	ผู้เรียนนำงานที่ทำไว้เดิมในขั้นที่ 1 ออกมาทบทวนใหม่ และลองเลือกนำความคิดที่ได้มาใหม่จากกิจกรรมขั้นที่ 5 มาใช้ในงานของตน ทำให้งานของตนมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น	5. สามารถเขียนร้อยเรียงแผ่กระจายความรู้รวมถึงการสร้างความรู้สึกของผู้อ่านได้

กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ เป็นกระบวนการของการสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่สามารถต่อยอดสู่การเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี ซึ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละขั้นสามารถส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบ ก่อให้เกิดความสามารถในการใช้สำนวนภาษาที่ดี และสละสลวย นั่นคือ การสอนเปรียบเทียบจะทำให้ผู้เรียนได้รู้จักเลือกใช้คำ ซึ่งหากสามารถบอกได้ถึงความเหมือนความต่างของสิ่งที่ต้องการเปรียบเทียบได้ ย่อมแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความสามารถในการเลือกใช้ถ้อยคำ สามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้เป็นอย่างดี

2. การเปรียบเทียบกับตนเอง ก่อให้เกิดความสามารถในการเรียบเรียงถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดแปลกใหม่ผ่านการเขียนได้ นั่นคือ การสอนให้ผู้เรียนได้ลองเปรียบเทียบตนเองเป็นสิ่งที่ใดสิ่งหนึ่งที่กำลังอยู่ในเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด ย่อมเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้แสดงความคิด ถ่ายทอดความรู้สึก ที่แปลกใหม่อย่างสร้างสรรค์ ส่งผลให้เกิดความสามารถในการเขียนที่แปลกใหม่

3. การหาคำที่มีความหมายขัดแย้งกัน ก่อให้เกิดความสามารถในการใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ผ่านจินตนาการและประสบการณ์ต่างๆ ได้ นั่นคือ การสอนให้ผู้เรียนนำคำที่ไม่เกี่ยวข้องกันมาประกอบกันเป็นคำใหม่ที่มีความหมายขัดแย้งกันในตัว โดยอาจใช้คำเชื่อมได้ ย่อมเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิด ใช้จินตนาการ และประสบการณ์อย่างหลากหลายในการที่จะสร้างคำใหม่ขึ้นมา ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์

4. การเปรียบเทียบทางตรงและอธิบายความหมาย ก่อให้เกิดความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารประสบการณ์ออกมาให้ผู้อ่านรับรู้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง นั่นคือ การที่ผู้เรียนฝึกอธิบายความหมายเป็นการฝึกการใช้ภาษาในการสื่อสารเพื่อให้สามารถสื่อสารให้ผู้อื่นรับรู้ได้อย่างถูกต้อง

5. การนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งาน ก่อให้เกิดความสามารถในการเขียนร้อยเรียงแผ่สาระความรู้รวมถึงการเร้าความรู้สึกของผู้อ่านได้ นั่นคือ การที่ผู้เรียนนำความคิดใหม่หรือคำใหม่ที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ในขั้นที่ 4 และการอธิบายความหมายของคำใหม่ในขั้นที่ 5 มาสร้างสรรค์งาน ทำให้งานเขียนมีความน่าสนใจ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกคล้อยตาม และเป็นการเร้าความรู้สึกของผู้อ่านด้วย

นอกจากนี้ กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ยังสอดคล้องกับลักษณะของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ก่อให้เกิดความแปลกใหม่ในการนำเสนอ ใช้ประสบการณ์ และจินตนาการของผู้เขียน โดยมีได้ลอกเลียนแบบใคร ดังขั้นตอนการเปรียบเทียบในขั้นที่ 2 และการเปรียบเทียบกับตนเองในขั้นที่ 3 ซึ่งสามารถส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการใช้สำนวนภาษาดี สละสลวย และการนำคำใหม่ที่ได้ไปสร้างสรรค์งานในขั้นที่ 6 เพื่อให้งานเขียนเป็นที่น่าสนใจและเกิดการเร้าความรู้สึกของผู้อ่านได้

บทสรุป

กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์มีลักษณะสำคัญมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ มุ่งพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนและการคิดร่วมกันเป็นกลุ่ม เป็นการจัดการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมการเขียนได้ และมากไปกว่านั้นซินเนคติกส์ยังสามารถส่งเสริมความสามารถในการคิดอย่างสร้างสรรค์ได้ดี เพราะเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีความน่าสนใจและสามารถที่จะกระตุ้นให้นักเรียนได้คิด ได้สร้างจินตนาการ เกิดเป็นความคิดสร้างสรรค์ขึ้นมาได้ กระบวนการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ จัดกระบวนการเรียนรู้ตามลำดับขั้นที่กำหนดไว้ โดยอาศัยกระบวนการเปรียบเทียบ องค์ความรู้โดยสรุปที่ได้จากการศึกษาพบว่า มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 6 ขั้นคือ ขั้นที่ 1 บรรยาย/นำสถานการณ์ ขั้นที่ 2 การเปรียบเทียบ ขั้นที่ 3 การเปรียบเทียบกับตนเอง ขั้นที่ 4 การหาคำที่มีความหมายขัดแย้งกัน ขั้นที่ 5 การเปรียบเทียบทางตรงและอธิบายความหมาย และขั้นที่ 6 การนำความคิดใหม่มาสร้างสรรค์งาน ส่วนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ คือ การเขียนทั้งร้อยแก้วและร้อยกรองที่แต่งขึ้นตามความคิด ตามจินตนาการของตนเอง มีความแปลกใหม่ไม่เหมือนใคร เขียนด้วยสำนวนภาษาที่มีลักษณะเฉพาะของตนเอง ก่อให้เกิดงานเขียนที่มีคุณค่าและให้ประโยชน์แก่ผู้อ่านได้ มีลักษณะแปลกใหม่ในการนำเสนอเป็นการเขียนจากข้อสังเกต ประสบการณ์ จินตนาการของผู้เขียน โดยมีได้ลอกเลียนแบบใคร ใช้สำนวนภาษาดี สละสลวย มีท่วงทำนองในการเขียน และให้สาระความรู้รวมถึงการเร้าความรู้สึกของผู้อ่าน ทั้งนี้ กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์มีความสอดคล้องกับลักษณะของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ก่อให้เกิดความแปลกใหม่ในการนำเสนอ ใช้ประสบการณ์ และจินตนาการของผู้เขียน โดยมีได้ลอกเลียนแบบใคร ดังขั้นตอนการเปรียบเทียบในขั้นที่ 2 และการเปรียบเทียบกับตนเองในขั้นที่ 3 ซึ่งสามารถส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการใช้สำนวนภาษาดี สละสลวย และการนำคำใหม่ที่ได้ไปสร้างสรรค์งานในขั้นที่ 6 เพื่อให้งานเขียนเป็นที่น่าสนใจและเกิดการเร้าความรู้สึกของ

ผู้อ่านได้ จึงเป็นผลให้สอดคล้องกับลักษณะของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่มีลักษณะแปลกใหม่ในการนำเสนอเป็น การเขียนจากข้อสังเกต ประสบการณ์ จินตนาการของผู้เขียน โดยมีได้ลอกเลียนแบบใคร ใช้สำนวนภาษาดี สละสลวย มีท่วงทำนองในการเขียน และให้สาระความรู้รวมถึงการเร้าความรู้สึกของผู้อ่าน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.
- ชนนี มั่นตะสูตร. (2564). *การพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้กลวิธี SCPC ร่วมกับโปรแกรม Scratch ในการสร้างการ์ตูน Animation สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6*. การค้นคว้าอิสระ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ทิตนา แคมมณี. (2547). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราณี สุรสิทธิ์. (2549). *การเขียนสร้างสรรค์ เชิงวารสารศาสตร์*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แสงดาวจำกัด.
- พนิดา เชิงหอม, “การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์กับการเขียนเชิงสร้างสรรค์,” ใน รายงานสืบเนื่องจากการ ประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยบัณฑิตศึกษาระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ครั้งที่ 4 “ศาสตร์พระราชากับการพัฒนาอย่างยั่งยืนในสังคมวิถีใหม่สู่อนาคต”, วันที่ 20 พฤษภาคม 2565, ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด, หน้า 460 – 472.
- พรเพ็ญ ปลีกกล้า. (2557). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะ*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม.
- พิสมัย ช่วงภักดี. (2554). *การใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. รายงานการศึกษาอิสระ ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พิสิทธ์ ฌอน บัวนกและไพศาล สุวรรณน้อย. (2553). *การพัฒนารูปแบบกิจกรรม CAPUCHINO MODEL ด้วยเทคนิคซินเนคติกส์*. In Proceeding การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ (พิมพ์ครั้งที่ 8). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 16-17 กันยายน 2553. กรุงเทพฯ.
- ศรีประภา ไชยานนท์. (2559). *การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้การสอนซินเนคติกส์ร่วมกับการสอนแบบ เรียนปนเล่น เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้าน สมเด็จเจ้าพระยา.
- ศศพร เตชะกุล. (2553). *การพัฒนาชุดกิจกรรมทัศนศิลป์สร้างสรรค์ แบบเทคนิคซินเนคติกส์ สำหรับเด็กหญิงชั้น ประถมศึกษาของสถานแรกรับเด็กหญิงบ้านธัญพร*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สินธ์ ศรีพลพา. (2557). *การพัฒนาความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ปริญญา
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.
- สมจิตร ศรีสุข. (2550). *การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- สัมฤทธิ์ จิระประภัทร์. (2560). *ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนจารุพัฒนานุกูล ที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบซินเนคติกส์ และเรียนรู้ด้วยรูปแบบการคิดแก้ปัญหาอนาคต ตามแนวคิดของทอร์เรนซ์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, โครงการบัณฑิตศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- สุนันท์ สินธพานนท์และคณะ. (2545). *การจัดกระบวนการเรียนรู้: เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2551). *21 วิธีการจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนากระบวนการคิด* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2552). *กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Gordon, W JJ.(1961). *Synectics: The Development of Creative Capacity*.New York : Harper&Row.
- Joyce,B. & Weil, M. (1996). *Model of teaching*.5th ed. Boston : Allyn and Bacon.